

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement- challenge- שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	תענית-סדר תעניות										
רחוב תיבה ושקים אפר אפר קבורה ומוריה סימן.	מימרא										◇
למה יוצאין לרחוב?											^
לומר: זעקנו בצנעא ולא נענינו, נבזה עצמנו בפרהסיא.	רבי חייא בר אבא:										◇
גלינו, גלותינו מכפרת עלינו.	ריש לקיש:										◇
מאי בינייהו?											ז
איכא בינייהו דגלי מבי כנישתא לבי כנישתא.											◇
ולמה מוציאין את התיבה לרחובה של עיר?											^
לומר: כלי צנוע היה לנו, ונתבזה בעווננו.	רבי יהושע בן לוי:										◇
ולמה מתכסין בשקים?											^
לומר: הרי אנו חשובין כבהמה.	רבי חייא בר אבא										◇
ולמה נותנין אפר מקלה על גבי תיבה?											^
כלומר (תהלים צ"א) עמו אנכי בצרה	רבי יהודה בן פזי:										◇
(ישעיהו ס"ג) בכל צרתם לו צר.	ריש לקיש:										◇
מריש כי הוה חזינא להו לרבנן דיהבי אפר מקלה על גבי תיבה " מזדעזע לי כוליה גופא.	רבי זירא:										○
ולמה נותנין אפר בראש כל אחד ואחד?											^
פליגי בה רבי לוי בר חמא ורבי חנינא.											!
הרי אנו חשובין לפניך כאפר	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
כדי שיזכור לנו אפרו של יצחק.	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
מאי בינייהו?											ז
איכא בינייהו עפר סתם.											◇
למה יוצאין לבית הקברות?											^
פליגי בה רבי לוי בר חמא ורבי חנינא.											!
הרי אנו חשובין לפניך כמתים	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
כדי שיקשו עלינו מתים רחמים.	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
מאי בינייהו?											ז
איכא בינייהו קברי נכרים.											◇
מאי הוה המוריה?											^
פליגי בה רבי לוי בר חמא ורבי חנינא.											!
הרי שיצא ממנו הוראה לישראל,	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
הר שיצא ממנו מורא לאומות העולם.	חד אמר: [רבי לוי בר חמא / רבי חנינא]										◇
הזקן שבהן אומר לפניך דברי כיבושין.											■

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
key-מקרא:	

תענית-סדר תעניות		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
טז.	תנו רבנן:																										אם יש זקן - אומר זקן, ואם לאו - אומר חכם, ואם לאו - אומר אדם של צורה.
טז.																											אטו זקן דקאמרי אף על גב דלאו חכם הוא?
טז.	אביי:																										הכי קאמר: אם יש זקן והוא חכם - אומר זקן והוא חכם, ואם לאו - אומר חכם, ואם לאו - אומר אדם של צורה: אחינו, לא שק ותענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים גורמים. שכן מצינו באנשי נינוה שלא נאמר בהם וירא האלהים את שקם ואת תעניתם, אלא (יונה ג') וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה.
טז.																											(יונה ג') ויתכסו שקים האדם והבהמה
טז.																											מאי הוו עבדי?
טז.																											אסרא הבהמות לחוד ואת הוולדות לחוד, אמרו לפניו: רבונו של עולם אם אין אתה מרחם עלינו - אין אנו מרחמים על אלו
טז.																											(יונה ג') ויקראו אל אלהים בחזקה
טז.																											מאי אמור?
טז.																											אמרו לפניו: רבונו של עולם עלוב ושאינו עלוב, צדיק ורשע - מי נדחה מפני מי?
טז.																											(יונה ג') וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם.
טז.																											מאי ומן החמס אשר בכפיהם?
טז.																											אפילו גזל מריש ובנאו בבירה - מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר מריש לבעליו.
טז.																											אדם שיש בידו עבירה, ומתודה ואינו חוזר בה למה הוא דומה - לאדם שתופס שרץ בידו, שאפילו טובל בכל מימות שבעולם - לא עלתה לו טבילה. ורקו מידו, כיון שטבל בארבעים סאה - מיד עלתה לו טבילה, שנאמר (משלי כ"ח) ומודה ועזב ירחם, ואומר (איכה ג') נשא לבבנו אל כפים אל בשמים.
טז.																											עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה זקן כו'.
טז.																											עמדו בתפלה, אף על פי שיש שם זקן וחכם - אין מורידין לפני התיבה אלא אדם הרגיל.
טז.																											מטופל ואין לו, ויש לו יגיעה בשדה, וביתו ריקם, ופרקו נאה, ושפל ברך, ומרוצה לעם, ויש לו נעימה, וקולו ערב, ובקי לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולשנות במדרש בהלכות ובאגדות, ובקי בכל הברכות כולן.
טז.																											ויהבו ביה רבנן עינייהו ברבי יצחק בר אמי
טז:																											היינו מטופל ואין לו, היינו ביתו ריקם
טז:																											זהו שביתו ריקם מן העבירה.
טז:																											ופרקו נאה
טז:																											זה שלא יצא עליו שם רע בילדותו.
טז:																											(ירמיהו י"ב) היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה.
טז:																											מאי נתנה עלי בקולה?
טז:																											מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רבי חמא אמר רבי אלעזר:
טז:																											ואומר לפניהם עשרים וארבע ברכות: שמונה עשרה שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש.
טז:																											הני שש? שבע הוויין
טז:																											על השביעית הוא אומר ברוך מרחם על הארץ
טז:																											מאי שביעית - שביעית לארוכה
טז:																											בגואל ישראל מאריך, ובחזרתה הוא אומר: מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך גואל ישראל.

disputants ♦ חולקים-מרכזית ♦ central point for summary and review ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה ♦ insertion of an earlier segment < מובאה של פסקה קודמת < story O מעשה-story O	statement ■ מימרא ■ challenge ◊ קושיא-challenge ◊ question ^ שאלה-question ^ answer ! תירוץ-answer ! proof ■ ראיה-proof ■
key ■ מקרא-key ■	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	תענית-סדר תעניות										
	והן עונין אחריו אמר, וחזון הכנסת אומר להם: תקעו בני אהרן, תקעו וחזרו ואומר: מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך זוכר הנשכחות והן עונין אחריו אמר, וחזון הכנסת אומר להם: הריעו בני אהרן הריעו וכן בכל ברכה וברכה, באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו.									◊	טז:
	במה דברים אמורים - בגבולין, אבל במקדש אינו כן, לפי שאין עונין אמן במקדש.									◊	טז:
	ומנין שאין עונין אמן במקדש - שנאמר (נחמיה ט') קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבוד ומרומם על כל ברכה ותהלה. יכול על כל ברכות כולן לא תהא אלא תהלה אחת - תלמוד לומר: ומרומם על כל ברכה ותהלה, על כל ברכה תן לו - תהלה.									◊	טז:
	ואלא במקדש מהו אומר?								^		טז:
	ברוך ה' אלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל, והן עונין אחריו: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וחזון הכנסת אומר להם: תקעו הכהנים בני אהרן תקעו, וחזרו ואומר: מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך ה' אלהי ישראל זוכר הנשכחות, והם עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וחזון הכנסת אומר להם הריעו, הכהנים בני אהרן, הריעו וכו', וכן בכל ברכה וברכה, באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו, עד שגומר את כולן.								!	◊	טז:
	וכך הנהיג רבי חלפתא בצפורי ורבי חנניה בן תרדיון בסיכני. וכשבא דבר לפני חכמים אמרו: לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח, ובהר הבית.										טז:
ואית דאמרי כדתניא:	אומר לפניו עשרים וארבע ברכות, שמונה עשרה שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש. ואותן שש היכן אומרן - בין גואל לרופא חולי ומאריך בגאולה, והן עונין אחריו אמן על כל ברכה וברכה. וכך היו נוהגין בגבולין, אבל במקדש היו אומרים ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל, ולא היו עונין אחריו אמן. וכל כך למה - לפי שאין עונין אמן במקדש. ומנין שאין עונין אמן במקדש - שנאמר קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו (את) שם כבוד ומרומם על כל ברכה ותהלה - על כל ברכה וברכה תן לו תהלה.									◊	טז:
	על הראשונות הוא אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל, והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וחזון הכנסת אומר: תקעו כהנים תקעו. וחזרו ואומר: מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ועל השניה הוא אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך זוכר הנשכחות, והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וחזון הכנסת אומר הריעו בני אהרן, הריעו. ואומר: מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, והם מריעין ותוקעין ומריעין, וכן בכל ברכה וברכה. באחת אומר תקעו, ובאחת אומר הריעו. עד שיגמור את הברכות כולן.									◊	טז:
	וכך הנהיג רבי חלפתא בצפורי ורבי חנניה בן תרדיון בסיכני. וכשבא דבר אצל חכמים אמרו: לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח ובהר הבית.									■	טז:
	רבי יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות כל.									■	טז:
רב אדא דמן יפו:	מאי טעמא דרבי יהודה - לפי שאין אומרים זכרונות ושופרות אלא בראש השנה, ויובלות, ובשעת מלחמה.									◊	טז: